

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ**

NEWSLETTER

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

“ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ”

Την Τρίτη 3 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής και στο πλαίσιο του προγράμματος Megaron Plus αφιέρωμα προς τιμήν του μεγάλου Έλληνα Μαέστρου και Αποφοίτου της Βαρβακείου Σχολής Δημήτρη Μητρόπουλου. Το αφιέρωμα που υλοποιήθηκε με επιμέλεια του Συλλόγου Αποφοίτων της Βαρβακείου Σχολής, επιχείρησε να αναδείξει τις συνιστώσες της πολυσύνθετης προσωπικότητας του Δημήτρη Μητρόπουλου μέσα από λόγο, ήχο και εικόνα.

Τη γενική επιμέλεια του αφιερώματος είχε η κα Αιμιλία Βλαχογιάννη, Δρ. Φιλοσοφίας, Σχολική Σύμβουλος Φιλολόγων, Επίτιμο μέλος του Συλλόγου Αποφοίτων Βαρβακείου Σχολής, που διεκπεραίωσε και το αφηγηματικό μέρος του αφιερώματος μαζί με τον ηθοποιό Δημήτρη Καταλειφό, Απόφοιτο της Βαρβακείου Σχολής, ο οποίος ανέγνωσε επιλεγμένα αποσπάσματα από επιστολές και συνεντεύξεις του Δημήτρη Μητρόπουλου. Στο μουσικό μέρος ερμήνευσαν η Ειρήνη Καράγιαννη, μέτζο σοπράνο και ο σολίστ πιάνου και Απόφοιτος της Βαρβακείου Σχολής Διονύσης Μαλλούχος. Ειδικότερα, ακούστηκαν οι τέσσερις Κυθηραϊκοί χοροί: για σόλο πιάνο, δύο κομμάτια από τις "Inventions" σε ποίηση Κωνσταντίνου Καβάφη: για φωνή και πιάνο, "Ελπίδες χαμένες" -αγνώστου ποιητή: για φωνή και πιάνο και "Η Καρδιά της Μάνας" σε ποίηση Jean Richerpin/Άγγελου Βλάχου (λογοτεχνική απόδοση): για φωνή και πιάνο.

Τη μουσικολογική εισήγηση έκανε ο κ. Νικόλαος Μαλλιάρας, καθηγητής Ιστορικής Μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, Ph.D. Το μουσικό υλικό της εκδήλωσης προσφέρθηκε από το αρχείο του Απόστολου Κώστιου, Καθηγητή Μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ από το Μουσείο Μπενάκη και από το αρχείο της ΕΡΤ προήλθε κινηματογραφημένο υλικό από την επίσκεψη του Δημήτρη Μητρόπουλου στην Ακρόπολη το 1955 και στιγμιότυπα από την εργασία του ως μαέστρου και Διευθυντή της Συμφωνικής της Ν. Υόρκης.

Το πυκνό ακροατήριο είχε τη μοναδική ευκαιρία να απολαύσει ένα εξαιρετικό αφιέρωμα μιας χαρισματικής προσωπικότητας του Ελληνισμού η ακτινογράφηση της οποίας έγινε με υποδειγματικό τρόπο από την Αιμιλία Βλαχογιάννη. Αξίζει τον κόπο να αναφερθούν επιγραμματικά μερικά από τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ζωής του Δημήτρη Μητρόπουλου (1896-1960) :

- Ήταν ένας μάλλον μέτριος μαθητής, υψηλής όμως συναισθηματικής νοημοσύνης γεγονός που του επέτρεψε να διαπρέψει στις σπουδές του, να γίνει άριστος χειριστής 5 γλωσσών και στη συνέχεια ένας εξαιρετικός σολίστ του πιάνου, καινοτομικός συνθέτης και κορυφαίος μαέστρος όπου και διέπρεψε κυριολεκτικά.
- Έχοντας ως πρότυπό του τον Άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης, ανέπτυξε το δικό του αξιακό κώδικα και ουδέποτε επιδόθηκε σε επιδεικτικές συμπεριφορές. Αντιθέτως, επεδίωκε να είναι γενναιόδωρος, φιλόανθρωπος και αλληλέγγυος προς τους συνανθρώπους του αποφεύγοντας τη συσσώρευση πλούτου για ίδιον όφελος.
- Είχε την τύχη να βρεθεί στο Βερολίνο στη διάρκεια του μεσοπολέμου με αποτέλεσμα να ζήσει από κοντά τα πνευματικά, πολιτιστικά και φιλοσοφικά δρώμενα της εποχής που αναπτύσσονταν στη γερμανική πρωτεύουσα.

- Κατά την περίοδο της παραμονής του στην Αθήνα (1924-1937), ανέπτυξε πολυσχιδή δραστηριότητα που περιέλαβε, μεταξύ άλλων, μουσικές παραστάσεις σε αρχαία θέατρα, όπως της Επιδαύρου, των Δελφών και της Σικυώνας.
- Η μετεγκατάστασή του στην Αμερική (1939-1960), στη Μινεάπολη αρχικά και στη Ν. Υόρκη στη συνέχεια, διαμόρφωσε τις προϋποθέσεις για την απογείωσή της καριέρας του. Σύντομα έγινε Αρχιμουσικός της διάσημης Φιλαρμονικής της Ν. Υόρκης με την οποία διέπρεψε, γνωρίζοντας την αποθέωση σε όλες τις παραστάσεις που έδωσε σε πλήθος πόλεων. Ας σημειωθεί ότι, εκ πεποιθήσεως, δεν χρησιμοποιούσε την μπαγκέτα κατά τη διεύθυνση της ορχήστρας καθώς την θεωρούσε σύμβολο εξουσίας. Είχε όμως την μοναδική ικανότητα να χρησιμοποιεί ιδανικά τα χέρια του ενώ ο ίδιος κυριολεκτικά παλλόταν σύγκορμος ακόμη και κατά τις «δοκιμές», όπως αποκαλούσε τις πρόβες, πετυχαίνοντας έτσι όλα τα όργανα να αποδίδουν στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους.
- Δεν απέφυγε τη μοίρα των χαρισματικών Ελλήνων καθώς έγινε και εκείνος αντικείμενο άνισης και άδικης κριτικής από συναδέλφους της εποχής του που εξωτερίκευσαν προς το πρόσωπό του το φθόνο και την εμπάθεια στο πλαίσιο της άσκησης συστηματικής προπαγάνδας εναντίον του ! Η συμπεριφορά τους αποτέλεσε ίσως το σημαντικότερο λόγο που τον οδήγησε να φύγει οριστικά από τη χώρα την οποία επισκέφθηκε έκτοτε μόνο για να δώσει παράσταση στο Ηρώδειο, το 1955.
- Η αλληλογραφία που διατήρησε με την φίλη του Καίτη Κατσογιάννη αποτελεί μια ιδιαίτερα πολύτιμη πηγή καθώς στις επιστολές αυτές καταγράφεται πλήθος στοιχείων από την επεξεργασία των οποίων έγινε δυνατή η ακτινογράφιση της προσωπικότητάς του με τις πολλαπλές πτυχές της ζωής του που όπως ανέφερε ο Σεφέρης, «δεν μπορεί να μας αφήσει στη συνηθισμένη αδιαφορία μας». Μάλιστα, ο Καθηγητής Νικόλαος Μαλλιάρας αναρωτήθηκε αν σήμερα η χώρα είναι σε θέση να κρατήσει τα ταλέντα της ή συνεχίζεται η παράδοση να τα τιμά μετά θάνατον...

Στην παρέμβασή του, τέλος, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Μάριος Μπαχάς ευχαρίστησε όλους όσους συνετέλεσαν στην υλοποίηση αυτού του αφιερώματος, κάνοντας ειδική αναφορά στον Πρόεδρο του Μεγάρου Μουσικής κ. Γιάννη Μάνο και στον καλλιτεχνικό Διευθυντή κ. Γιώργο Κουρουπό, την κα Αιμιλία Βλαχογιάννη που διοργάνωσε στο σύνολό της την εκδήλωση και στο μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Κυριάκο Σαμπατακάκη, Δ/ντα Σύμβουλο της Accenture με την οικονομική ενίσχυση της οποίας πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση στην αίθουσα «Δημήτρης Μητρόπουλος» του Μεγάρου Μουσικής. Επίσης, ευχαρίστησε τους εκλεκτούς αποφοίτους της Βαρβακειού Σχολής (τους Θεόδωρο Πάγκαλο, Χρήστο Γεραρή, Μιχάλη Σταθόπουλο και Γιάννη Μαραγκουδάκη) που συνέβαλλαν στην θεσμική επάνοδο της διαδικασίας διενέργειας εξετάσεων για την εισαγωγή στα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία, θεσμός που συνιστά ήδη πραγματικότητα και επιδοκιμάζεται από την ελληνική κοινωνία!